

Vayechi (He lived)  
Genesis 47:28-50:26  
1Kings 2:1-12  
Hebrews 11:21-22  
1Peter 1:3-9; 2:11-17

## He Lived? He Sure Did.

The Torah portion begins with the words "He lived in the land of Egypt." I see these words revealing to us that in Egypt the life of Jacob finally made sense to Jacob. During his seventeen years he could look back over the trials and tribulations he had experienced and see that with every step he took the Elohim of his father and his grandfather had been right there with him. Though Psalm 121 had not been written yet, Jacob had lived it's words. The final task of Jacob's life is to speak into his son's lives. Some have said he was blessing his sons, but some of these words are not blessings. It would be better said that Jacob was speaking prophecy into each of them. We see this in 49:1 when he tells them the words he speaks will come upon them in the Last Days. That being said, it should make us desire to take a long hard look at his words.

What I would like to key into this week is in 49:2. Jacob, now Israel, uses both his names here. He calls his sons 'sons of Jacob,' but refers to himself as 'Israel.' Why? Simply put, they are not living like Israel yet. Though by all outward appearance they are united as a family they are far from the true meaning of being echad (one.)

To understand this thought fully, lets look at an idea concerning the word Israel. The name Israel means 'Elohim prevails.' We could look at it as Elohim has become the center of Israel's life. Lets go a step further. The first three letters of the word Israel are, in Hebrew, yod, shin, and resh. In ancient Hebrew, the letter yod was a picture of a hand. Now if we take the yod from the front of the word and place it in the center of the word, we now have shin, yod, and resh, which makes the word shiyr (pronounced 'sheer') and means 'song.' So when the hand of Elohim is in the center of the life of Israel, he becomes the song of Elohim.

Vayechi (Hij leefde)  
Genesis 47: 28-50: 26  
1Koningen 2: 1-12  
Hebreeën 11: 21-22  
1 Petrus 1: 3-9; 2: 11-17

## Hij leefde? zeker wel.

De Tora begint met de woorden: "Hij leefde in het land Egypte." Ik zie dat deze woorden aan ons openbaren dat het leven van Jakob in Egypte eindelijk betekenisvol werd voor Jacob. Tijdens zijn zeventien jaar kon hij terugkijken naar de beprovingen die hij had meegemaakt en zien dat met elke stap die hij zette de God van zijn vader en zijn grootvader daar bij hem geweest was. Hoewel Psalm 121 nog niet was geschreven, had Jakob de woorden geleefd

De laatste taak in het leven van Jakob is spreken in het leven van zijn zonen. Sommigen hebben gezegd dat hij zijn zonen zegende, maar sommige van deze woorden zijn geen zegeningen. Beter is te zeggen dat Jacob in elk van hen profetisch sprak. We zien dit in 49:1 als hij hen vertelt dat de woorden die hij spreekt over hen zullen komen in de Laatste Dagen. Dat gezegd zijnde, moet het ons doen verlangen om eens goed naar zijn woorden te kijken.

Waar ik deze week zou willen bij stilstaan staat in 49:2. Jakob, nu Israël, maakt hier gebruik van zijn beide namen. Hij noemt zijn zonen 'zonen van Jakob,' maar verwijst naar zichzelf als 'Israël.' Waarom? Simpel gezegd, ze leven nog niet als Israël. Hoewel ze door alle uiterlijke schijn verenigd zijn als een familie, staan ze nog ver af van de ware betekenis van echad (één) zijn.

Laten we om deze gedachte volledig te begrijpen, kijken naar een idee betreffende het woord Israël. De naam Israël betekent 'God heerst.' We kunnen het zien als dat Elohim het centrum van Israël's leven is geworden. Laten we een stap verder gaan. De eerste drie letters van het woord Israël zijn in het Hebreeuws, *yod*, *shin* en *resh*. In het oude Hebreeuwse, zag de letter *jod* eruit als een hand. Als we nu de *jod* van de voorkant van het woord naar het midden van het woord verplaatsen, hebben we nu *shin*, *jod* en *resh*, waarin het woord shiyr (uitgesproken als 'shier') dat 'lied' betekent. Dus, wanneer de hand van God in het centrum van het leven van Israël is, wordt hij het lied van God.

What did it take to make a Jacob into an Israel who could become the song of Elohim? Trials and tribulation. In the life of Jacob these trials and tribulations had names like Esau and Laban, not to mention what he went through with his own family. Now he was in Egypt, but the last days of his life would be his song unto the One who had become the center of his life.

As a new Gregorian year is upon us, I make no predictions of what this year may bring. It does however appear that a few trials and tribulations may be in store. No matter what happens, the principles of the life that turned a Jacob into an Israel can once again be played out. This time it will not be for a single man, but rather for a people called The House of Jacob, The House of Israel. So as we begin this year may we always be conscious of where the 'Yod' is in our lives. For the same yod which leads Israel is the yod which desires to be in the center of Israel. Maybe this is the idea David was bringing forth when in Psalm 22:3 he said, "Elohim is enthroned on the praises of Israel." When Israel makes Elohim the center of its life, He makes Israel the center of His life. And it is only when that happens that the House of Jacob is transformed into the House of Israel.

[www.joinedtohashem.org](http://www.joinedtohashem.org)

Wat was nodig om een Jakob in een Israël te veranderen, die het lied van God zou kunnen worden? Beproevingen en verdrukking. In het leven van Jakob hadden deze beproevingen namen als Esau en Laban, en niet te vergeten wat hij doormaakte met zijn eigen familie. Nu was hij in Egypte, maar de laatste dagen van zijn leven zouden zijn lied aan de Ene zijn die het centrum van zijn leven was geworden.

Als het nieuwe Gregoriaanse jaar voor de deur staat, maak ik geen voorspellingen over wat dit jaar kan brengen. Het lijkt mij dat enkele beproevingen voorradig zijn. Wat er ook gebeurt, de levensprincipes die van een Jakob een Israël maakten, kunnen opnieuw uitgespeeld worden. Deze keer zal het niet om een enkele man gaan, maar veeleer voor een volk dat genaamd is het Huis van Jakob, Het Huis van Israël. Dus als we dit jaar beginnen, kunnen we ons altijd bewust zijn van waar de 'Yod' in ons leven is. Want dezelfde *yod* die Israël leidt is de *yod* die in het centrum van Israël wenst te zijn. Misschien is dit het idee dat David naar voor wou brengen toen hij in Psalm 22:3 zei: "God troont op de lofzangen van Israël". Als Israël Elohim tot het centrum van zijn leven maakt, maakt Hij Israël tot het centrum van Zijn leven. En het is alleen wanneer dat gebeurt, dat het Huis van Jakob wordt omgevormd tot het Huis van Israël.

[www.joinedtohashem.org](http://www.joinedtohashem.org)